

SIKLÓSSY LÁSZLÓ

SZELLEMI KINCSESHÁZ

IDÉZETEK GYŰJTEMÉNYE

BUDAPEST, 1943

FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA

ELŐSZÓ.

Az olvasónak csokrot nyújtunk át a világirodalom kertjéből szedett szép idézetekből. Óriási a kert, kicsiny a bokréta. Ezért gondosan kellett megválogatnunk virágszállainkat. De másra is kellett ügyelnünk. Idők folyamán sok a miénkhez hasonló rendeltetésű könyv jelent meg. Miben különbözünk elődeinktől? Mindenekelőtt abban, hogy újszerűek kívánunk lenni, mellőzzük a közismertet és saját korunkra — ebben is a legutóbbi évek termésére — vetjük a fősúlyt.

Ez természetesen nem jelenti azt, hogy harmadfélezer év patinás bölcsességét és szellemi szépségét elhanyagoljuk. Ellenkezőleg: amikor ezzel is foglalkozunk, ezt is korunk szavára tesszük. Korunk ugyanis, amely kíméletlenül ellökte a félmult selejtjét, a klasszikus műveknek oly ragyogó magyar fordításait termelte, amelyek élveztekor sajnálnunk kell nagyapáinkat, akik nyelvtudásukkal csak súrolták az ókori műveltségnek azt a csodapalotáját, amelybe a mai magyar olvasónak szabad bejárása van.

A középkor és újkor külföldi remekeinek lefordítására legjobb magyar erőink vállalkoztak. Ilymódon rendkívül becses magyar nyelvű anyag áll rendelkezésünkre a nyugati s most már a keleti kultúrákból is.

Az idézeteknek nyugaton terebélyes az irodalma, minálunk ösztövé. Nálunk nagyobb volt az érdeklődés a közmondások és szállóigék iránt. A közmondást a népi bölcselkedés, a szállóigét a jelszószerűség jellemzik. E két külön területet könyvünkben nem érintettük. További helymegtakarítást értünk el azáltal, hogy mellőztük a közismert bibliai idézeteket és az alsófokú iskolák tananyagához tartozó költemények kivonatolását.

Könyvünk idézettár. Az idézet a hűség köntösében jelenik meg előttünk. Az idézet hű megisméltése nagy szellemek gondolatainak oly célból, hogy azokkal megismerkedhessék az is, akinek nincs ideje remekműveket kötetszámra végig olvasni. Ez adja meg az idézettárak jogosultságát és népszerűségét.

A tárgykörök összeállításánál nem valamely elvont rendszerből indultunk ki, hanem abból a gyakorlati szempontból, hogy mi az, ami manapság mindenkit érdekel. Az olvasó tehát könyvünkben az ember és világ magasan száguldó problémáinak árnyékában találkozni fog a maga mindennapi életével: hivatásával, gondjaival, családjával, terített asztalával, házatájával, kertjével, könyvével, ruházkodásával, szórakozásával, az élet komoly és hiú voltának számos megnyilvánulásával. E tág és tarka keretben természetesen különösen súlyt vetettünk mindarra, ami manapság a művelt vagy művelődni akaró magyar ember lelkét foglalkoztatja.

Egy vezérszón belül a szerzőket idézeteikkel időrendben sorakoztatjuk. Az így összetevődő gondolatmozaikból rendszerint már a fejlődés képe is kisugárzik. Az idézet alatt a szerző neve és az idézett mű pontos megjelölése olvasható. A szerző egyéb adatait — lapidárisan — a könyv végén külön jegyzékben találja meg az olvasó. Többször idézett fordított műveknél a fordító nevére az első idézés után csillaggal hívjuk fel az olvasó figyelmét. Ha a fordító neve megjelölve nincs, akkor vagy nem volt megállapítható, vagy pedig, az esetek tulnyomó részében, a szóban forgó sorokat e munka szerkesztője fordította le.

Ez a könyv nem kívánja, hogy elejétől végig egyfolytában olvassák, de állandóan készen áll s az érdeklődés varázsszávára megnyílik bárki előtt, mint «szellemi kincsház», amelyben könnyen lehet tájékozódni, sok jóra-szépére lehet rátalálni. Különösen a pihenés órái alkalmasak arra, hogy annyit olvassunk belőle, amennyi üdít és gyönyörködtet anélkül, hogy fárasztana. Tekintsük ezt a könyvet barátunknak, akivel eszmét cserélünk. Kellemes társaság: hagyjuk őt beszélni!

ADÓSSÁG.

Ha te osztod enni, innya javaidat, /
Ördögök fizessék adósságaidat. /
Mikor hasra esve kölcsön pénzt keresel, /
Senki rád nem ismér; alább alább esel. /
Ha az utcában megsejtik személyedet, /
Fére szöknek, futtyák szomorú képedet.

Bessenyei: A természet világa IV.

Az adósság termékeny anyja a balgaságnak és bűnnek.

Disraeli: Henrietta Temple. II, 1.

Pontos légy az adósságnál;
Hosszú még az életpálya
S kit gyakorta jól megvágta,
Szorulhatsz még újból rája.

Heine: Hazatérés, 38. (1823)

AGGLEGÉNYSÉG.

Mint elátkozott királyfi
Túl az Operenczián,
Él magában falujában
Pató Pál ur mogorván.
Be más lenne itt az élet,
Ha egy ifju feleség...
Közbe vágott Pató Pál ur:
«Ejh, rá érünk arra még!».

Petőfi: Pató Pál ur.

E méla ház ki fog vidulni majd,
Ha benne agglegényszív nem sohajt:
Pár hó után az isten jót ha tesz,
Hamiska főköttös lakója lesz.

Kerényi: Agglegényi hangok.

Mert százszorszép virág a feleség, /
De oly nagy áru a virágcserep! /
S mert édes az asszonynak szeme, szája, /
De jaj! ha méregdrága a ruhája!

Bartók: Egy ifju agglegény panasza.

A lányok sohase mennek feleségül azokhoz a férfiakhoz, akikkel flörtölnek. Ezt illetlen dolognak tartanák. Ez a magyarázata annak, miért találkozik az ember lépten-nyomon annyi agglegénnyel.

Wilde: Bunbury. Ford. Mikes Lajos.*

AJÁNDÉK.

Annak nem volna értelme, hogy olyasmivel ajándékozzunk meg valakit — a mire nincs szüksége.

Platon: Euthyphron vagy a kegyetességről XVIII. Ford.: Gyomlay Gy.

A nemeslelkű adakozó erénye anyagiak adásában nyilvánul; anyagiakon pedig értjük mindazt, aminek értékét pénzzel lehet megmérni.

Aristoteles: Ethika, III. Ford.: Szabó Miklós.*

Istent s embert is megfogja a diszes ajándék: /
Kapjon ilyent Jupiter, nem lesz bösz haragos.

Ovidius: A szerelem művészete, III. 653/4.

Aki nem tudja, mennyi elég, adjon inkább többet.

Maupassant: Egy élet, VIII. Ford.: Adorján A.

AKARAT.

Aki valami bajtól akar szabadulni, mindig tudja, mit akar; aki valami jobbat akar, tökéletesen vak.

Goethe: Lélekrokonság.

Az erkölcsi világban nincs semmi, ami ne sikerülne, ha az ember megfelelő akarattal nyúl hozzá.

Humboldt: Levele egy barátnéjához, 1824. XI, 13.

Az ember való becse nem eszének, hanem akarátának erejétől függ.

Eötvös: Jellem.

Az egyéni akarat nagyobb hatalmat kölcsönöz, mint a szabadság.

Turgenev: Első szerelem, III. Ford.: Kiss Dezső.*

Csak kétféle tragédia van ezen a világon. Az egyik, ha az ember nem éri el azt, amit akar, a másik, ha eléri. Ez utóbbi sokkal rosszabb, ez az igazi tragédia.

Wilde: Lady Windermere legyezője. Ford.: Moly Tamás.*

A gyermeknek van szabad akarata, de a nagy embernek nincsen.

France: La Muiron. Ford.: Nyitray József.*

Elvesztél, ha gyenge az akarated, gyáva a harci kedved és megalkuszol.

Werfel: Verdi IV, 2.

A történelem hatalmas drámai mű. Benne is, mint minden igazi drámában, az ember akarati oldala van előtérben, melyből a cselekvés folyik. Az akaratok szövetkeznek és összeütköznek: ebből áll a történelem.

Az akarat szívósságának jellegzetes formája a türelem. A nagy államférfiak egyik jellemző vonása, hogy várni tudnak. A türelem egyik legnagyobb államférfiúi erény. Nemcsak a nagylendületű, huszáros nekivágásnak, hanem a türelemnek, a várnitudásnak is van heroizmusa.

Kornis: Az államférfi I.

ALKALOM.

Hogyha elédbe kerül, a szerencsét futni ne engedd: / Homloka dúsfürtű, hátul kopasz Alkalom isten. (III, 26.)

A jó alkalmat, ha lehet, te ragadd meg azonnal, / Hogy későn ne sírased, mit előbb figyelembe se vettél.

Cato: Bölcs mondásai IV, 45. Ford.: Némethy Géza.*

Az alkalom a legnagyobb tolvaj: ördög az összes ördögök felett. Félrevezeti a legbölcsebbet, bemocskolja a legtisztábbat, elgáncsolja a legóvatosabbat és elcsábítja a legszenvedebbet.

Abraham a Santa Clara.

Nagy ügyekben kevésbé alkalmak létrehozására kell törekedni, mint inkább a kinálkozók kihasználására.

La Rochefoucauld: Maximák 453.

A jó dal (Goethe mondja már) Alkalmi nóta mind, Szerelem, névnap, telt pohár, Meg tor is dalra int... Az alkalom szép szobalány, Szolgálni ám fogadd; Arcát megcsipheted talán, Elvenni nem szabad. Száműzlek, kóbor Alkalom, A szép muzsák közül!

Magától keljen szűz dalom, Erőszak, csáb nekül.

Dóczi: A tizedik muzsa.

Merengek egy csinos dalon, Melyben megírva áll: Tolvajt csinál az alkalom, De költőt nem csinál. S bár hangulatján, lágy rimén, Báj s művészet van is, E dalban — látom s érzem én — A tétel az hamis... Az alkalom, ha szobalány Vajjon urnője, ki? Nem Múzsza asszony oldalán Van dolga öneki?... Ó kedvelem illő helyén E jó szobacicát S becsületéért kezdtem én E rimes tollvitát. Dicséretét hirdesd tovább Alkalmi kis dalom: A költő eszmés, néma báb, Ha nincsen alkalom.

Kozma Andor: Alkalom.

ÁLLAM, ÁLLAMFÉRFI I. még Politika.

Adjatok nekem egy államot, amely egyetlen ember korlátlan uralma alatt áll; ez a fejedelem legyen fiatal, gyors felfogású és jó emlékezőtehetségű, férfiasan és nagyvonalúan gondolkodó, viszont igénytelen természetű és vágyaiban mértékletes; végül pedig olyan szerencsés legyen, hogy éppen az ő idejében éljen egy talpraesett bölcs törvényhozó, akit a szerencsés véletlen ő hozzá vezessen: ily módon minden együtt lenne ahhoz, hogy egy állam a legnagyobb mértékben boldoggá tétessék.

Platon: A törvényekről IV, 709.

Nem állam az, mely egy embernek birtoka.

Sophokles: Antigone, 731.

Az államférfi képessége nem követel pedáns iskolás tudást; semmi sem annyira veszedelmes valamely államra nézve, mint olyan emberek, akik könyveikből tanult elvek szerint akarnak birodalmakat kormányozni.

Richelieu: Politikai végrendelete VIII 2.

Felfegyverzetten, védekezésre szánt állapotot sokáig egyetlen állam sem bír ki.

Goethe: Maximák.

Az államférfi szívének a fejében kell lennie.

Napoleon: Las Caseshez, Szent-Ilonán.

A kormányok csak addig állják szavukat, amíg kényszerülnek rá vagy ameddig hasznukra válik.

Napoleon: Gourdaudhoz, Szent-Ilonán.

Mi furcsa, hogy ilyen nagy államférfiú / Ilyen fennkölt költő lehet sen!

Bulwer—Lytton: Richelieu I, 2.

Tanuljatok meg birodalmilag gondolkodni!

Chamberlain, Joseph: Beszéde a Guildhallban, 1904. I, 19.

Hogyha egy meggyökeresedett politikai rendszer letörik és politikai káoszt idéz elő, megnyílik az olyan egyén érvényesülési lehetősége, aki személyes becsvágyat, katonai láng-

fajú hibák miatt, amelyeket nemzetében megváltoztatni nem tudott, nem mulasztott el egy alkalmat sem, hogy nemzetét ezekre ne figyelmeztesse. A nemzeti hiúság, a könnyelműség, a restség, a jelszavak szeretete, a fegyelmetlenség, az önfegyelem hiánya: mindezek olyan hibák, amelyek nálunk történelmi pillanatokban mindig előtérbe jönnek.

Bethlen: Bemutatkozó beszéd a Nemzetgyűlésben 1920. VI. 22.-én.

Minden ember magamagának házasodik és nem másnak. Magunknak csinálunk választójogot, nem másnak. Hagyjuk a régi politikai ódiomokat és örüljünk, ha magyar emberek magyar emberekkel találkoznak.

Bethlen: Záróbeszéde a szanálási javaslatokhoz, 1924. IV. 17.

Hazánk a szellemi életében a tört oszlopok és a derékban ketté tört fák országa.

Klebsberg: Beszédei 310. 1. 1926.

A történeti folyamat közismert adataiból is bizonyos, hogy népünk kezdetűl fogva politizált, azaz maga intézte dolgait s a rendi országgyűlések kifejlődésétől fogva mindenkör az elnyomatás, idegen uralom jelének tartotta, s így tiltakozott, háborgott és harcolt ellene, ha politikai véleményét meg nem kérdezve »parancsuralomnak» vetették alá.

Szekfü: A magyar jellem történetünkben.

Sokkal nehezebb a nemzeti jellem gócpontját megtalálni, mint az egyéni jellemét, mert egy nemzet életének megnyilvánulásai jóval tar-

kábbak, gazdagabbak és többértékűek, sokkal inkább változnak, kevésbé egyesíthetők, e mellett sok évszázadba és sokféle társadalmi rétegbe nyúlnak gyökerei.

Egy nemzet szellemi arculata a legjellemzőbb formában elsősorban nyelvéből, szépirodalmából s művészetéből tekint ránk, mert ezek a belsőt önkénytelenül és szemléletesen ábrázolják.

Kornis: Tudomány és nemzet.

«Nem az a legény, aki üti, hanem, aki állja.» Ez az ismerős szólás fejezi ki a magyarság rendkívüli passzív hősiességét. Más nép hasonló kedélylyel és értelmességgel szívesen forradalomba ment volna, a magyar azonban tűrt. Nem jámbor, életterlen, gyáva és lemondó türelem ez, hanem az elemekkel harcoló magyar léleknek a hihetetlen erőpróbája, amellyel példátlan terheket tud elhordozni.

A hadviselést és igazgatást a magyar férfi főfoglalkozásképpen űzte s ez éppúgy katona nemzetté tette, mint politikus nemzetté. Politikus nemzetnek, szakadatlanul jogi kérdéseket megoldó embereknek, legfőbb fegyvere a szóközi beszéd, ezért a szónoklás a magyarnál éppen olyan állandó és jellemző életformává lett, mint pl. a görögöknél.

Ravasz: A magyar passzivitás.

A magyar erkölcs... uralkodó vonását a férfiaságban látjuk. Ezzel együtt bizonyos keménység jár. Közeli szomszédság ide a büszkeség, a rátartóság. Ez bizony sokszor az üres gögig fokozódik... Férfiaságába kegyetlenség is vegyül néha, de

éppen úgy beleszövődik a nagylelkűség is.

Ravasz: A magyarság.

Az a tény, hogy anyanyelvem magyar és magyarul beszélek, gondolkozom, frok, életem legnagyobb eseménye, melyhez nincs fogható. Nem külsőséges valami, mint a kabátom, még olyan sem, mint a testem. Fontosabb annál is, hogy magas vagyok-e vagy alacsony, erős-e vagy gyenge. Mélyen bennem van a vérem cseppjeiben, idegeim dúcában, metafizikai rejtély.

Kosztolányi: Erős várunk nekünk a nyelv. Lélek és nyelv.

Bár érdemét látná a magyar egy másnak, a miképen hibáit keresi.

Voinovich: György barát 131.

MAGYAR JÖVŐ.

Magyar! hajnal hasad; de meg nem virradt még, / Hát estig ki tudja millyen leszen az Ég? / Sok napnak víg volt már reggele s fel-költte, / Nyugtáig azonban sok keserűt tölte. / Örülj, de okosan ne hirtelenkedjél / Sok vagyón még hátra; azon törekedjél / Hogy több sebeid is mind bégyógyuljanak, / Úgy, hogy soha többé ki ne ujuljanak.

Darvas: Hazafiúi intés, 1790.

Mióta élek, kimondhatlan vágy létezik lelkemben / Magyarország kifejtése, a magyar nemzet feldicsőítése él minden csepp véremben.

Széchenyi: Kelet népe.

Szerencsés jövő Nemzedékek! A Ti nagyobb és kiterjedtebb tudástok türelmesebbé, erényesebbé, sze-

lidebökké, erényesebbé és ennél fogva boldogabbakká tesz majd Titeket, mint amilyenek mi vagyunk!

Széchenyi: Naplója, 1825. VIII. 11.

Nagy és dicső leend egykor a magyar, nem kétlem többé, átalakulási időszakában azonban vajmi sok keserű serleg kiürítése vár ránk.

Széchenyi: Levelei. III, 105.

Magyar dicsőség, mi valál? / Hullócsillag? Mely tündökölt, / Aztán lehullott a magasból / És mindörökre elnyelé a föld. / Vagy üstökös vagy, oh magyar / Dicsőség! mely jött s távozék, / Hogy századok multával újra / Lássák fényét a népek s rettegjék?

Petőfi: A hazáról.

Ó magyaroknak zsarnok-verte népe! / Hiába csörg most rajtad a bilincs: / A jövő századok ítéletébe / Rajtad kívül győző e harcban nincs!

Lowell: Kossuth. Ford.: Radó A.

Magyarjaim! hányan dalolták már el a «Magyar hajnal hasad»-ot s Istenem! mégis be nehezen virrad!

Fáy: A kakas.

A mit hatalom ront meg, az ismét feléledhet, de a mit a nemzet könnyelműsége önkényt odavet vagy gyávasága elhanyagolt, azt visszaszerezni ritkán lehet. (1840)

A jövő áldozatokat fog tőlünk kívánni, miket meg kell adnunk, de két dolog az, mit áldozatul hozni semmi esetben sem lehet: a haza függetlensége és becsülete. (1866)

SZEMÉLYISÉG, I. még Egyéniség.

Személyiség az a képesség, amellyel öntudatunkat a létnek egy szubsztrátumától megkülönböztethetjük.

Hegel: Dogmatika.

Nem a tehetségekből, nem az ehhez vagy ahhoz való ügyességéből kerül ki a tett embere; a személyiség az, amelytől függ minden.

Goethe: Meister Vilmos vándorévei.

Ember emberre minden lehető hatását személyisége által gyakorolja, legerősebben az ifjúság az ifjúságra; és itt keletkeznek a legisztább hatások is.

Goethe: Költészet és valóság.

Nem az úgynevezett hibák felsorolásával, hanem az erények pontos ismeretével kutatja ki az ember a személyiség titkát.

Carlyle: Hősök.

A személyiségben, mint szellemi egészben, gondolkodás, érzelem és akarás egységesen értékekre irányul. A személyiség nem magától bontakozik ki vegetatív módon, mint a magból a növény, hanem az egyénnek saját, öntudatos munkája, a világ folyásába való célszerű belemélyülése, új sorok megindítása és irányítása által. A személyiség egész szellemi életét át és átszövik értékek és belőlük folyó konkrét célok: ezek a személyiség figyelmének és érdeklődésének állandó forrásai, érzelmeinek indítékai s akaratának örökös hajtó erői. A személyiség cselekvései mindig öntudatos értékeleinek közvetlen vagy közvetett kifejezései.

Kornis: A magyar politika hősei.

SZEMÉREM.

Nincs mindenütt szemérem, a hol félelem van.

Platon: Euthyphron, XIII.

A szemérem nem erény ugyan, de azért a szemérmes embert dicsérni szoktuk.

Aristoteles: Ethika, II.

Koronázzon meg minket az istenkéz legszebb ajándoka: a szemérem!

Euripides: Medea, 635/6.

Miért pirulsz? A szégyenlősség kis gyermekhez illik. (III, 2.)

Shakespeare: Troilus és Kresszida.

Semmi erőszaknak sem szabad megijesztenie a szendén elpiruló védtelen szemérmet.

Schiller: Az ember esztétikai neveléséről, 27 (1795).

Ó lelki tisztaság édes misztériuma, / Szerelem álmai, kacaj, gyerek-dana, / S te rejtett bűverő, mit már mindenki érzett, / Mely Margit küszöbén Fausztot habozni készted, / Ó ifju szűziség — beh gyorsan messze szálltok!

Musset: Lucie. Ford.: Radó A.

A fiatalember a testét szégyenli, a meglelt ember a szívét.

Gévaldy: Szerelem.

SZÉPSÉG.

A szépség Isten adománya.

Aristoteles Diogenes Laertiusnál, V, 19.

Mindaz ami szép, bármi módon is az, önmagában szép, önmagában teljes: a dicséret nem alkotó része.

Marcus Aurelius: Elmélkedései.

A jó enyhe, szelíd, finom, és jelen van, amint csak kívánja valaki. Ezzel szemben a szép csodálatot, felindulást és fájdalommal vegyes gyönyört okoz és még hozzá gyakran elvonja a jótól azokat, akik nem ismerik, úgy mint a szerelmes a szeretett lényt az atyjától; ugyanis a szépség fiatalabb és a jó öregebb, de nem időben, hanem igazságban, miután a hatalma is előbbrevaló.

Plotinos: Arról, hogy az értelmi dolgok nem az éssen kívül vannak. Ford.: Techert M.

A szépség ősi kapocs az emberi érintkezésben; mindenkit összebékít s aligha van oly barbár és mogorva ember, akit kelleme meg ne ejtene. (II, 17.)

Nem győzöm eléggé hangsúlyozni, mennyire méltánylom a szépséget, e hatalmas és hasznos tulajdonságot. Az embereknel a szépségnek nagy hitele van: az érintkezésben a rangsor élén áll; a legszembeötlőbb tulajdonság, ítéletünket megvesztegeti és elfogulttá teszi csodálatos befolyása.

Montaigne: Essayk, III, 12. A fizionómiáról.

Hódító szépséged csodája
Még rajtad, élön, elenyész;
Arcod tündöklő színpompája
Végkép, örökre odavész.
Hóhér idő adáz kezével
Letörli ajkad bíborát.
Bepókhálózza csúf redővel
Fölséges arcod himporát.
Szépséged oltárából, melyhez
A dicsőség hódolni járt,
Gyászával intő pellengér lesz
— Számodra, újabb ifjúság!
Vajda: Szerelem átka.

Mennyeknek méhe szült, vagy bús gyeheha téged, / Szépség? A szemed egyként tud ontani / égi s pokoli fényt, jótéteményt és vétet, / s bizvást lehet a bor másának mondani. / Szemedben őrzöd a napnyugtát és a hajnalt, / illatos vagy, miként a felhős estelek, / csókod varázssital és amfora az ajkad, / melytől gyáva a hős és bátor a gyerek.

Baudelaire: Himnusz a Szépséghez. Ford.: Tóth Á.

Miért hiszitek, hogy a szépség, az egész világnak legbecsesebb értéke csak úgy hever, mint a kavics a parton, hogy a közönséges járókelő felszedegesse. A szépség csodálatos és különös valami, amit a művész hív életre a mindenség káoszából lelki vívódások és gyötrelmek között. És nem adatott meg mindenkinek, hogy felismerje. Hogy megértse, át kell élnie a művész élményét. Dallam a szépség, amelyet a művész énekel nekünk és hogy dallam visszhangozzék a szívünkben, ahhoz tudás, fogékonyság és fantázia kell.

Maugham: Az ördög sarkantyúja, XV.

Ó antik karcsuság, szelíd ivék,
márványfiúk s lányok kecses köre,
Ó, sűrű ágak, eltiport füvek,
Ó, formák csöndje, anda gyönyöre
az öröklétnek: hűs pásztormese!
Ha rajtunk mulás üli már torát,
te megmaradsz s mig új jajokkal ég
az új kor, nekik is zengsz, hű barát:
«A Szép: igaz s az Igaz: szép!»
sose áhítsatok mást, nincs föbb
[bölcseseg!]

Keats: Óda egy görög vázához. Ford.: Tóth Á.

LPL

ÚJ MAGYAR REGÉNYEK

	Füzve	Kötve
Bibó Lajos Anna tekintetes úr	—	6-20
Bohuniczky Szefi Három év	8-60	9-60
Bohuniczky Szefi Asszonyok és lányok	8-—	9-60
Cs. Szabó László Kígyó	4-20	5-40
Illés Endre Zsuzsa	5-40	6-60
Jékely Zoltán Zugliget	5-70	7-—
Kolozsvári Grandpierre Emil Alvajárók	7-20	8-60
Molnár Kata A földalatti folyó	7-—	8-20
Nagypál István Budapest nem felel	4-40	5-40
Németh László A másik mester	9-20	10-20
Rónay György Fák és gyümölcsök	10-40	11-60
Soós László Kormorán	9-40	11-60
Székely László Rimbu	7-50	8-80
Tatay Sándor Zápor	5-50	6-40
Thurzó Gábor Az adósság	6-40	7-80
Török Sándor Szappanbuborék	7-—	8-40
Voinovich Géza György barát	—	9-40

FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA

Kultúra és tudomány

Ú j s o r o z a t

	Kötte
<i>Barta Dénes</i> Beethoven	P 4-80
<i>Benedek Marcell</i> Irodalomesztétika	P 3-80
<i>Czettler Jenő</i> Az emberi gazdálkodás története	P 7-20
<i>Éber Antal</i> Széchenyi gazdaságpolitikája	P 4-80
<i>Gyergyai Albert</i> A mai francia regény	P 4-60
<i>Halász Gábor</i> Az értelem keresése	P 4-80
<i>Halasy-Nagy József</i> Magyar önismeret	P 4-80
<i>Halasy-Nagy J.</i> Magyar politikai rendszerek	P 4-50
<i>Joó Tibor</i> Bevezetés a szellemtörténetbe	P 3-60
<i>Joó Tibor</i> A magyar nemzeteszmé	P 5.—
<i>Németh László</i> Magyarság és Európa	P 3-60
<i>Németh László</i> Berzsenyi	P 3-70
<i>Reményi József</i> Amerikai írók	P 4-80
<i>Szabolcsi Bence</i> Bevezetés a zenetörténetbe	P 3-80
<i>bárá Villani Lajos</i> A renaissance úttörői	P 3-60

Franklin-Társulat kiadása

KÜLFÖLDI REGÉNYÍRÓK

	Ára kötve
ALVARO AZ ERŐS EMBER	7.10
BONTEMPELLI AZ EZÜST KAKAS	5.60
BALSAC URSULE MIROUET	6.50
BRIDGE A GRIFFMADÁR (Két kötet)	10.40
BRUNNGRABER RÁDIUM (Két kötet)	9.60
CAROSSA ELVARÁZSOLT VILÁG	kb. 10.—
CICOGNANI A FEHÉR SIRÁLY	6.20
DUHAMEL A NAPLÓ	5.60
GALSWORTHY FORSYTE SAGA (3 kötet)	15.—
GIDE A VATIKÁN PINCÉI	5.50
HUGHES SZÉLVIHAR JAMAIKÁBAN	7.—
HUXLEY A SZERELEM ÚTJAI (Két kötet)	kb. 15.—
MARPICATI HADITÖRVÉNYSZÉK	4.50
MORGAN A LÁNG (Két kötet)	18.—
PIRANDELLO FOGLALKOZÁSA: FÉRJ	7.80
ROSSI ÓCEÁN	5.50
SCHLUMBERGER A CSALÁDFŐ	7.—
SILLANPÄÄ SILJA	6.60
TURGENYEV TAVASZI HULLÁMOK	6.50
VERGANI TAVASZI LÁTOMÁS	5.40
WOOLF ÉVEK (Két kötet)	10.80
MAI OLASZ ELBESZÉLŐK	6.—
SZLOVÁK ELBESZÉLŐK	5.60

A kötetek füzve is kaphatók

FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA